

[Ib Thyregod.]

udsætning for, at vi stemmer for lovforslaget her ved tredje behandling, at denne opfattelse fra vor side og altså også fra hr. Knud Thomsens side kan lægges til grund. Vi er naturligvis villige til at diskutere spørgsmålet nærmere i udvalget, men det er altså den forudsætning, vi har, og som tidligere er tilkendegivet.

Poul Antonsen: Jeg har ligefrem indtryk af, at der er flere, der kunne have været interesseret i udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling her i salen, men vort forslag derom blev jo stemt ned her.

Må jeg takke ministeren for svarene på de spørgsmål, jeg rejste ved anden behandling. Jeg forstår, at det på væsentlige punkter ikke er muligt at give helt klare svar, men at det må være det danske patentvæsens praksis og domstolene, som fastlægger den endelige retningslinje.

Under anden behandling henstillede vi, at lovforslaget gik til fornyet udvalgsbehandling, dels for at man kunne forsøge at nå frem til en bedre overgangsregel på et af mig præciseret punkt, dels for at man kunne overveje det ændringsforslag til § 3, stk. 3, som vi havde stillet, men som blev nedstemt. Dette skete, så vidt jeg kan se, uden at der fra nogen side blev anført andre væsentlige indvendinger mod ændringsforslaget, end at sagen havde været godt behandlet i udvalget, og at udvalgets resultater måtte være rigtige. Jeg tror, det var hr. Ib Thyregod, der berettede, at der vedrørende § 3, stk. 3, forelå en redegørelse fra handelsministeren til udvalget.

Jeg forstod i øvrigt på ordførerne, at udvalgets arbejde havde været særdeles tilfredsstillende og efter ordførernes opfattelse meget dybtgående. Når man ikke selv har haft lejlighed til at være med i udvalgsarbejdet, er det imidlertid svært at føle sig overbevist om udvalgets meget dybtgående arbejde; udvalgets betænkning af 7. december 1967 røber i hvert fald ikke nogen dybtgående undersøgelse af lovens forskellige bestemmelser, og det samme gælder beretningen af 22. september 1967, der i alt væsentligt blot er en aktstykkesamling, der dog ikke indeholder det aktstykke fra handelsministeren, der henvistes til vedrørende

§ 3, stk. 3. Nu da udvalget fortsat skal arbejde dels med to andre lovforslag, dels i fremtiden også med patentproblemer, må jeg henstille, at udvalget offentliggør flere aktstykker, end man hidtil har gjort, og herunder også den handelsministerielle udtalelse, der indeholder det, man støtter sig til vedrørende § 3, stk. 3; når det skal være begrundelse for lovforslaget, mener jeg dog, at det må bringes offentligt frem fra udvalget.

Lovforslagets § 3, stk. 3, er jo et afgørende brud på hidtidig dansk patentret, efter hvilken brug af en patenteret genstand ikke var patentkrænkende. Jeg er ked af, at mit ændringsforslag ikke blev fulgt. Jeg er sikker på, at den landmand, der får et forbud mod at bruge sin høstmaskine, måske den dag han skal til at høste, fordi den påstås at være patentkrænkende, også vil være ked af det; det vil den håndværker, der får forbud mod at bruge et arbejdsredskab eller en maskine, også være, endvidere den vinduespudder, der ikke må stå på sit patentstillads, og så fremdeles. Det nytter ikke, at man henviser til, at de kun rammes, hvis de er i såkaldt ond tro, for det vil de normalt være i tilfælde som disse, hvor de har haft mulighed for i deres fagblad at se en advarende annonce.

Jeg forstår nu, at kap. III bliver sendt til yderligere behandling og drøftelse her i tinget, inden ordningen eventuelt træder i kraft. Da regeringen imidlertid forhandler med de andre nordiske lande om en sådan ordning, henstiller jeg endnu en gang, at man meget nøje er opmærksom på de farer for dansk patentvæsen, der kan opstå, hvis man ikke træffer tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger til, at en såvel talmæssig som på anden måde rimelig del af patentansøgningerne bliver behandlet her i Danmark. Jeg forstod af ministerens udtalelser, at man nu netop på nordisk basis var i gang med at forhandle om disse ting, og jeg er glad for, at man på den måde allerede nu forbereder at undgå en skævdeling. Jeg vil opfordre ministeren til, at vi ikke fra dansk side bliver bundet under disse forhandlinger med de nordiske lande, således at det ikke senere i folketinget er muligt at tage et selvstændigt initiativ til at sikre danske interesser.